

**Південноукраїнська організація
«Центр філологічних досліджень»**

**Міжнародна науково-практична
конференція**

**«НОВЕ ТА ТРАДИЦІЙНЕ У ДОСЛІДЖЕННЯХ
СУЧАСНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ
ФІЛОЛОГІЧНИХ НАУК»**

25–26 лютого 2022 р.

**Одеса
2022**

УДК 80(063)
Н72

Нове та традиційне у дослідженнях сучасних представників філологічних наук: Міжнародна науково-практична конференція, м. Одеса, 25–26 лютого 2022 року. – Одеса: Південноукраїнська організація «Центр філологічних досліджень», 2022. – 148 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

Рекомендовано до друку рішенням Правління ГО «Південноукраїнська організація «Центр філологічних досліджень» від 28 лютого 2022 р. (протокол № 181).

УДК 80(063)

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

Доберчак М. І. РИТОРИЧНЕ МИСТЕЦТВО ЯК СКЛАДОВА УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ	7
Коротько Л. С. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОЇ МОТИВАЦІЇ ШКОЛЯРІВ ДО НАВЧАННЯ ЧЕРЕЗ ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ.....	12
Максимчук С. Л. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК РІЗНИХ ВИДІВ МИСТЕЦТВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	15
Назарець В. М., Мартинюк С. П. ХУДОЖНІ РЕЦЕПЦІЇ ПОСТАТІ ПОЕТА В УКРАЇНСЬКІЙ ЛІРИЦІ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛПТЬ.....	18
Николайчук Ю. М. ВПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В СТАРШИХ КЛАСАХ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ ТА ЗАСОБІВ КОМУНІКАЦІЇ ПІД ЧАС ПАНДЕМІЇ.....	22
Плохотнюк О. О. МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ.....	26
Сіргун І. В. ТЕСТОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕВІРКИ ЗНАТЬ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ У 10–11 КЛАСАХ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	29
Фазекаш Н. В. ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ У ТВОРЧОСТІ АНДРІЯ КОКОТЮХИ	33
Чолак М. Ф. ІСТОРИЧНА ПРАВДА ТА ХУДОЖНІЙ ВИМИСЕЛ У РОМАНІ М. ЛАЗОРСЬКОГО «СТЕПОВА КВІТКА».....	35
Шикута А. В. ПРИСЛІВНИКИ У ТВОРАХ ІВАНА НЕЧУЯ-ЛЕВИЦЬКОГО	40

НАПРЯМ 2. РОСІЙСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА

Цымбалов В. С.

ПРОБЛЕМЫ МЕХАНИЗМА АДАПТАЦИИ
ИНОСТРАННОЙ ЛЕКСИКИ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ..... 45

Shcherbina V. V.

THE IMAGE OF SEA IN YURGIS BALTRUSHAITIS'
ARTISTIC WORLD IN THE CONTEXT
OF THE RUSSIAN SYMBOLIST POETRY 48

НАПРЯМ 3. ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Aloshyna M. D.

«MIDNIGHT'S CHILDREN»:
LINGUISTIC ASPECT OF THE NOVEL..... 51

Мурадова И. Р.

«СИЛЬНА КАК СМЕРТЬ» ГИ ДЕ МОПАССАНА
КАК «РОМАН О ХУДОЖНИКЕ» 54

Путівцева Н. К.

ОБРАЗ НЕВІЛЬНИЧОГО СУДНА
У РОМАНІ ЕДУАРА ГЛІССАНА «ЧЕТВЕРТЕ СТОЛІТТЯ» 58

НАПРЯМ 4. РОМАНСЬКІ, ГЕРМАНСЬКІ ТА ІНШІ МОВИ

Венєвцева Є. В., Медведська І. М.

ФОРМУВАННЯ БІЛІНГВАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ
В КОНТЕКСТІ ЗАСВОЄННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 63

Вовкодав О. Ю.

СЛОВНИК ЯК ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ..... 65

Гродський І. Я.

ПОХОДЖЕННЯ ТА ФОРМУВАННЯ
СЕРЕДНЬОВІЧНОГО ЛИЦАРСЬКОГО РОМАНУ 68

Дмитрошкін Д. Е.

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЧАСОВИХ ФОРМ
ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АКАДЕМІЧНИХ ТЕКСТІВ
НА АНГЛІЙСЬКУ МОВУ 72

Петренко О. М.

ОБРАЗ ЧАСУ У ФОЛЬКЛОРНО-МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ
NURSERY RHYMES 77

Савицька К. П.

ЧИСЛОВІ КОНЦЕПТИ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ 79

НАПРЯМ 3. ЛІТЕРАТУРА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Aloshyna M. D.

PhD in Philology,

Senior Lecturer at the Department of Linguistics and Translation

Institute of Philology of Borys Grinchenko Kyiv University

Kyiv, Ukraine

«MIDNIGHT'S CHILDREN»: LINGUISTIC ASPECT OF THE NOVEL

Salman Rushdie is one of the writers whose literary contribution is noteworthy. The image of multicultural person is the central in the works of postcolonial writers, whose value system combines several culture codes, schemes, which are the basis for the conceptual models formation.

Many researches and scholars dedicated their works to the study of Salman Rushdie's novel *The Midnight's children*. S.Kumanan notes that memory serves as a way to shape the history of, which interpretation sees the reader [6]. The novel offers a new way to view the past and expand the narrative of nation through narration technique. According to S.S.Rejeb, *Midnight's Children* creates a history of India that is extremely heterogeneous and diverse, replete with stories, images and ideas – a multifarious hybrid history [8]. This hybrid history is embodied in hybrid language, used by the characters. The novel is a mix of fantasy and reality as well as mix of words, which belong to different language, mix of spelling. It is very difficult to understand the novel, if the reader is not familiar with Indian history. Rushdie has successfully built a nation by bringing a new India by using magical realism and relating historical aspects with the characters he built and the language these characters speak. Thus, we can observe, new history, new language, new concepts.

Rushdie's translation is one of languages and structures as well as stories, and he explicitly produces stories, which are inspired by oral narrative forms, while they are written in a new English language in a bid to possess that language rather than allowing those stories to become possessed by the language of the former colonizers. In this way Rushdie decided to use the English language and make that language a new English that can carry the weight of the formerly colonized subject's experience. Rushdie's writing explicitly engages with pertinent aspects of translation theory, including the untranslatable, prophetic communication mediated by angels and the madness caused by such communication, as well as the figure of the translator, 'bad' language including bilingualism and dialect, and desire in

language [7]. The language is slangy and reflects the taste of India. V.Cunningham mentions that the feature, which makes *Midnight's Children* so extraordinarily important is the way it takes in not just the whole apple cart of India and the problem of being a novel about India but also the business of being a novel at all [1].

The language of the novel positions the writer as the constant translator, the speaker with forked tongues. Such form of hybridization within the text is a central trope of both colonial and postcolonial writing. The reader becomes an active truth-interpreter, as opposed to a passive observer, of narrative events. The author uses symbolism, allegory and imagery in his novel. In addition, identity in the novel of the British writer Salman Rushdie is modeled by images and realized motives. All figurative and motive coordinates close up in the memory concept. Salman Rushdie creates a place of belonging through the acts of his narrator's imagination.

Midnight's Children has been called "a watershed in the post-independence development of the Indian English novel" no genre dominates the entire novel, however. Rushdie's linguistic craftsmanship is also obvious in his work towards an audience outside Indian parameters. Hindi words are interspersed within the English narrative, but all such words are explained with their English equivalents, which suggest the intended audience's lack of acquaintance with them [5].

Besides, Rushdie is the master of narration and style. His narrative technique is used for the factual rendering in a historical setting. An important thing about Rushdie's narrative style is he makes use of the first-person narration in *Midnight's Children*. *Midnight's Children* juxtapose the languages in a deliberately accumulative and expressionistic style. The language of the novel allows Indian English to take center stage, by dramatizing and highlighting each character's idiosyncratic Indianisms. Hybridization entails the use of at least one item of English and one from a native language, as for example the word «*Jaikhana*» is used in *Midnight's Children*.

Moreover, Rushdie uses slang very often in the text for example, 'funtoosh', 'goo', 'hubsee', and proceeds to create new slang words like 'other pencil', 'cucumber', 'soo soos', and 'spittoon'. Rushdie, occasionally resorts to deliberate misspellings of words. Examples are: 'unquestionabel', 'straaange', 'existance', 'ees', etc. He also uses some incorrect words, from the grammatical viewpoint, such as 'mens', 'lifeliness', and 'informations'. Rushdie's linguistic experiments in *Midnight's Children* have attracted readers and reviewers the world over and have placed Indian English fiction on a sound footing in the present-day highly competitive literary scene [3]. His style is dense, cryptic, magic-realist, metafictional, metahistorical, very close to his content. The writer also uses birth metaphors indirectly suggesting the birth of a new nation.

The «chutnification» of language shows how Rushdie takes pain in depicting his experience with great earnestness, using all the resources he can wield. Rushdie's operation at the level of syntax is far less audacious and militant than it is at the lexical level. He shows a distinctive inventiveness and boldness in the use of punctuations, particularly dots, hyphens, exclamatory signs and interrogative marks; effecting sudden changes of person, executing abrupt changes of tense within a single verbal group making four or five sentences run together without separating them by stops or other punctuation marks, abrupt switching from reported to direct speech or vice versa, at times doing away with the grammatical means that distinguish one from the other. For instance, Rushdie may deliberately misspell the word 'listen' as 'lissen,' but a British reader will not understand the word before translating it back into 'listen.' This applies equally invariably to all other lexical innovations. This unavoidable reality of the process of the human act of decoding language in fact tends to thwart the very purpose behind all a post-colonial writer's effort at de-colonizing a language. By shaping the colonial English to the new, inventive, need based usage, he challenges the idea of the illusory standard of normative or 'correct' usage.

According to Tabish Khair, Rushdie's characters are supposed to speak while Rao is mostly translating the vernacular spoken by his characters [5]. The use of such expressions provides an amount of authenticity and credibility to the novel. Sometimes Rushdie combines words and phrases to make compounds.

It's important to note that repetition is an unmistakable feature of Rushdie's style as well as descriptive partition and the use of neologisms. The author made experiments with the language and rejected correct English. He expressed his experience through the language and created a unique style, which represents new English, new history and new concept as well. Salman Rushdie's linguistic experiments attract reader's attention and become a part of postcolonial literature. All this makes the style deliberately accumulative and expressionistic.

REFERENCES

1. Cunningham, V. Nosing out the Indian reality – From the Archive. TLS, [online] In: <https://www.the-tls.co.uk/articles/salman-rushdie-midnights-children/> 2017 [Accessed 10 Jan. 2021].
2. Dhar T. N. History-fiction Interface in Indian English Novel: Mulk Raj Anand, Nayantara Sahgal, Salman Rushdie, Shashi Tharoor, O. V. Vijayan. Telangana : Sangam Books. 1999.
3. Dwivedi O. P. Linguistic Experiments in Rushdie's Midnight's Children. CORE, [online] In: <<https://core.ac.uk/display/14931412>>2008. [Accessed 10 Jan. 2021].

4. Giri P. The Conception of Nation in Salman Rushdie's *Midnight's Children*. *Tribhuvan University Journal*. 2018. 32(2). pp. 97–106.
5. Khair T. Language Problems of Dialogue and Mapping. *Babu Fictions: Alienation in Contemporary Indian English Novels*. Delhi ; Oxford : Oxford University Press, 2005.
6. Kumanan S. A theory of partition in Salman Rushdie's *Midnight's Children*. *International journal of English research*. 2016. 2(2). 20–26.
7. Ramone J. Introduction. *Salman Rushdie and Translation*, [online] Bloomsbury Academic. In: <<http://www.bloomsburycollections.com/book/salman-rushdie-and-translation/introduction/>>2013 [Accessed 7 Nov. 2019].
8. Rejeb S. S. Salman Rushdie's *Midnight's Children*: Re-visiting India's Past. *International Journal of Humanities and Cultural Studies*. 2016. 2(3). 709–715.
9. Trivedi A.P. Salman Rushdie's *Midnight's Children*: A Postcolonial Study. *International journal of English language. Literature in Humanities*. 2018. 6(5).

Мурадова И. Р.

старший преподаватель
кафедры истории зарубежной литературы
и классической филологии
*Харьковский национальный университет
имени В. Н. Каразина
г. Харьков, Украина*

«СИЛЬНА КАК СМЕРТЬ» ГИ ДЕ МОПАССАНА КАК «РОМАН О ХУДОЖНИКЕ»

В последние годы оформилась теоретическая рефлексия «романа о художнике» как внутрижанровой разновидности в рамках «романа творения» [1]. Определяя признаки этого жанра («роман о художнике» выражает саморефлексию творца и процесс творения), Н. С. Бочкарева опирается на широкий материал европейской прозы, однако обходит вниманием роман Г. де Мопассана «Сильна как смерть» (1889) как пример обращения к образу творца-живописца в литературе конца XIX века. Анализ этого произведения в аспекте жанровой специфики «романа о художнике» представляется нам актуальным литературоведческим заданием.

На рубеже XIX–XX веков борьба художников-импрессионистов с академическим Салоном стимулировала интерес к ним французских писателей-современников, которые становились теоретиками живописи